

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-314/99, Alankomaiden kuningaskunta vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Vaaralliset aineet – Markkinoille saattaminen ja käyttö – Direktiivit 76/769/ETY, 91/338/ETY ja 1999/51/EY – Poikkeus – Mukauttaminen tekniikan kehitykseen – Oikeudellinen perusta – Kadmiumin käyttöä koskevat rajoitukset Itävallassa ja Ruotsissa)

(2002/C 191/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-314/99, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra ja N. Wijmenga) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. van Lier ja O. Couvert-Castéra, avustajanaan J. Stuyck), jota tukee Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään L. Nordling), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (tinan, pentakloorifenolin ja kadmiumin) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen viidennen kerran 26 päivänä toukokuuta 1999 annetun komission direktiivin 1999/51/EY (EYVL L 142, s. 22) liitteessä olevan 3 kohdan, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, V. Skouris ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 18.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (tinan, pentakloorifenolin ja kadmiumin) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen viidennen kerran 26 päivänä toukokuuta 1999 annetun komission direktiivin 1999/51/EY liitteessä oleva 3 kohta kumotaan.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ruotsin kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

20 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-401/99 (Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö),
Peter Heinrich Thomsen vastaan Amt für ländliche Räume
Husum ⁽¹⁾

(Asetus N:o 3950/92 – Maito- ja maitotuotealan lisämaksu – Viitemäärät – Vuokranantajalle siirtämisen edellytykset vuokrattuja maa-alueita palautettaessa – Tuottajan käsite)

(2002/C 191/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-401/99, jonka Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Peter Heinrich Thomsen ja Amt für ländliche Räume Husum, Helga Henningsenin, Ute Henningsenin ja Peter Henningsenin osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (EYVL L 405, s. 1) 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan c alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: N. Colneric, toisen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann ja V. Skouris (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 20.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että maitotilaa koskevan maanvuokrasopimuksen päättyessä tilaan liittyvän viitemäärän siirto kokonaan tai osittain vuokranantajalle on mahdollinen ainoastaan silloin, kun vuokranantaja on asetuksen N:o 3950/92 9 artiklan c alakohdassa tarkoitettu tuottaja tai kun hän siirtää käytettävissä olevan viitemäärän vuokrasopimuksen päättymispäivänä kolmannelle henkilölle, joka on tuottaja. Kyseessä olevien viitemäärien myöntämiseksi asetuksen N:o 3950/92 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuokranantajille riittää se, että he edellä mainittuna päivänä osoittavat valmistautuvansa varmuudella ja hyvin lyhyen ajan kuluessa toimimaan mainitun asetuksen 9 artiklan c alakohdassa tarkoitettuina "tuottajina".

⁽¹⁾ EYVL C 6, 8.1.2000.